

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 września 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku I. R. z dnia 20 lipca 2018 r. odmówił prawa do przeliczenia świadczenia albowiem w wyniku dokonanego przeliczenia wartość kapitału początkowego nie ulegnie zmianie.

/decyzja – k. 203 plik I akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji w dniu 19 października 2018 r. złożyła wnioskodawczyni I. R. o wniosła o uwzględnienie przy ustalaniu emerytury i kapitału początkowego całego okresu opieki nad chorym dzieckiem urodzonym (...) /
odwołanie – k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. /odpowieź na odwołanie – k. 4/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

I. R. urodziła się (...)

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 21 marca 2006 r. ZUS II Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy I. R. na dzień 1 stycznia 1999 r.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy ustalony w decyzji o przyznaniu renty – w wysokości 51,50%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 51,50% przez kwotę 1.220,89 zł, tj. kwotę bazową ($51,50\% \times 1.220,89 \text{ zł} = 628,76 \text{ zł}$).

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 15 lat, 7 miesięcy, 3 dni tj. 187 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w ilości: 9 miesięcy, 7 dni, okresy sprawowania opieki nad dziećmi: 3 lata, 11 miesięcy, 2 dni. Łączny okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wynosi 4 lata, 8 miesięcy, 9 dni, tj. 56 miesięcy.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 77,15\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 226,06 \text{ złotych}$

$(187 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 628,76 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 127,39 \text{ złotych}$

$(56 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 628,76 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 20,56 \text{ złotych}$

RAZEM = 374,01 złotych

$374,01 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 78168,09 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresu: od 3 stycznia 1984 r. do 31 sierpnia 1986 r. – sprawowania opieki nad dzieckiem przekraczające długość przewidzianą w art. 7 ust. 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

/decyzja – k. 35 plik III akt ZUS/

Decyzją z dnia 31 lipca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał I. R. emeryturę od 23 lipca 2017 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 295012,65 zł,

- średnie dalsze trwanie życia wynosi 252,70 miesięcy,

- wyliczona kwota emerytury wynosi 1167,44 zł

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła 1167,44 zł brutto. /decyzja – k. 158 – 159 plik I akt ZUS/

W dniu 10 listopada 2017 r. ubezpieczona złożyła wniosek o przeliczenie świadczenia emerytalnego.

/wniosek – k. 160 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 17 listopada 2017 r. ZUS II Oddział w Ł. ponownie ustalił kapitał początkowy I. R. na dzień 1 stycznia 1999 r.

Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1986 r. do 31 grudnia 1995 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 55,48%. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 55,48% przez kwotę 1.220,89 zł, tj. kwotę bazową (51,50% x 1.220,89 zł = 677,35 zł).

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 15 lat, 7 miesięcy, 3 dni tj. 187 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w ilości: 9 miesięcy, 7 dni, okresy sprawowania opieki nad dziećmi: 2 lata, 8 miesięcy, 1 dzień. Łączny okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wynosi 3 lata, 5 miesięcy, 8 dni, tj. 41 miesięcy.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

293,01 złotych x 75,26% (współczynnik proporcjonalny) = 220,52 złotych

(187 miesięcy składkowych x 1,3%) : 12 x 677,35 złotych (podstawa wymiaru) = 137,23 złotych

(32 miesiące nieskładkowe x 1,3%) : 12 x 677,35 złotych (podstawa wymiaru) = 23,50 złotych

(9 miesięcy nieskładkowych x 0,7%) : 12 x 677,35 złotych (podstawa wymiaru) = 3,59

RAZEM = 384,84 złotych

384,84 złotych x 209 miesięcy (średnie dalsze trwanie życia) = 80431,56 złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku).

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresu: od 3 stycznia 1984 r. do 31 sierpnia 1986 r. – sprawowania opieki nad dzieckiem przekraczające długość przewidzianą w art. 7 ust. 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

/decyzja – k. 49 – 50 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 22 listopada 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z 10 listopada 2017 r., dokonał ponownego ustalenia wysokości emerytury od 1 listopada 2017 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wyliczona kwota emerytury wyniosła 1.187,34 zł.

/decyzja – k. 169 - 170 plik I akt ZUS/

Odwołania od w/w decyzji złożyła ubezpieczona i wyrokiem z dnia 14 maja 2018 r. Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie VIII U 183/18 zmienił zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyjął do ustalenia wysokości kapitału początkowego I. R. okres opieki nad dzieckiem od 2 stycznia 1984 r. do 30 czerwca 1985 r. oraz okres pobierania zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia od 1 lutego 1992 r. do 26 maja 1992 r. oraz oddalił odwołanie w pozostałej części. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że na podstawie dokumentacji, przedstawionej przez zakład pracy, potwierdzono, że w okresie od 2 stycznia 1984 r. do 30 czerwca 1985 r. wnioskodawczyni przebywała na urlopie wychowawczym. O powyższym świadczy nie tylko zaświadczenie wystawione przez pracodawcę, ale również dokumentacja obejmująca orzeczenie komisji lekarskiej oraz zaświadczenie lekarskie o potrzebie sprawowania opieki nad córką M.. Podobnie, w zakresie uwzględnienia okresu przebywania na zwolnieniu lekarskim po ustaniu zatrudnienia, tj. okresu od 1 lutego 1992 r. do 26 maja 1992 r., powyższa okoliczność została dostatecznie udowodniona na podstawie zaświadczenia wydanego przez zakład pracy oraz znalazła odzwierciedlenie w treści wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej. Ponadto, organ rentowy nie zakwestionował prawdziwości przedstawionych w sprawie dowodów. Jednocześnie Sąd Okręgowy nie uwzględnił odwołania I. R. w pozostałym zakresie, dotyczącym przebywania na urlopie wychowawczym, tj. okresu od 1 lipca 1985 r. do 31 sierpnia 1986 r., bowiem wnioskodawczyni nie przedstawiła w sprawie dowodów, na poparcie swoich twierdzeń. Dostępna w sprawie dokumentacja, dostarczona przez zakład pracy, również nie potwierdziła, aby wskazany powyżej okres, mógł zostać zaliczony do okresów nieskładkowych odwołującej.

/wyrok – k. 37 w aktach VIII U 183/18, uzasadnienie – k. 39 – 43 w aktach VIII U 183/18/

Decyzją z dnia 19 czerwca 2018 r. ZUS II Oddział w Ł. wykonując prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 maja 2018 r. ponownie ustalił wartość kapitału początkowego I. R. na dzień 1 stycznia 1999 r.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego w kwocie 677,35 zł.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 15 lat, 7 miesięcy, 3 dni tj. 187 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w ilości: 1 rok, 1 miesiąc, 3 dni, okresy sprawowania opieki nad dziećmi: 4 lata, 2 miesiące, 0 dni. Łączny okres nieskładkowy przyjęty do obliczenia kapitału początkowego wynosi 4 lata, 2 miesiące, 0 dni, tj. 63 miesiące.

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 79,06\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 231,65 \text{ złotych}$

$(187 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 677,35 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 137,23 \text{ złotych}$

$(50 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 677,35 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 36,71 \text{ złotych}$

$(13 \text{ miesięcy nieskładkowych} \times 0,7\%) : 12 \times 677,35 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 5,15$

RAZEM = 410,74 złotych

$410,74 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 85844,66 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił okresu: od 1 lipca 1985 r. do 31 sierpnia 1986 r. – sprawowania opieki nad dzieckiem przekraczające długość przewidzianą w art. 7 ust. 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

/decyzja – k. 111 plik III akt ZUS/

Decyzją z dnia 20 czerwca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wykonując wyrok sądu z dnia 14 maja 2018 r. przeliczył emeryturę od 1 listopada 2017 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Wysokość świadczenia wyniosła od 1 marca 2008 r. 1305,01 zł.

/decyzja – k. 178 – 179 plik I akt ZUS/

Dniu 20 lipca 2018 r. ubezpieczona złożyła wniosek o przeliczenie świadczenia załączając świadectwo pracy z dnia 13 lipca 2018 r.

/wniosek – k. 198 plik I akt ZUS, świadectwo pracy – k. 199 plik I akt ZUS/

I. R. w okresie od 1 stycznia 1977 r. do 28 lutego 1991 r. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) w P. ul. (...) na stanowiskach starszego referenta eksploatacji, starszego instruktora do spraw pracowniczych, starszego referenta do spraw gospodarczych, starszego instruktora do spraw eksploatacji. Stosunek pracy został rozwiązany za porozumieniem stron.

/świadectwo pracy z dnia 13 lipca 2018 r. – k. 199 plik I akt ZUS/

I. R. urodziła córkę M. 2 lipca 1978 r.

/bezsporne/

M. R. została uznana za osobę wymagającą stałej opieki i pielęgnacji innej osoby do lipca 1988 r.

/wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej – k. 87 plik III akt ZUS, k. 11/

Podczas w/w zatrudnienia ubezpieczona korzystała z urlopu wychowawczego: od 1 lipca 1982 r. do 31 sierpnia 1986 r. – urlop wychowawczy był udzielony na chore dziecko M. R. - §16 rozporządzenie MPPiSpr.S. z dnia 31 maja 1974 r. (Dz.U. nr 21, poz. 127).

/świadectwo pracy z dnia 13 lipca 2018 r. – k. 199 plik I akt ZUS, k. 10, wypis – k. 87 plik III akt ZUS, k. 11, zaświadczenie – k. 88 – 89 – plik III akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych ZUS załączonych do akt sprawy. Dokumentom zgromadzonym w aktach ZUS Sąd przyznał w pełni walor wiarygodności uznając, że są one rzetelne, kompletne i mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 24 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018r., poz. 1270 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy emerytalnej, Podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na

subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

W myśl art. 26 ust. 1 w/w ustawy, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Zgodnie z ust. 2 w/w przepisu, wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty, obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (art. 173 ust. 2).

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, tj. na dzień 1 stycznia 1999 roku (ust. 3). Kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12 (art. 174 ust. 1 ww. ustawy).

Jak stanowi art. 174 ust. 2 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Zgodnie z art. 7 pkt 1b okresami nieskładkowymi są okresy pobierania zasiłków z ubezpieczenia społecznego: chorobowego lub opiekuńczego. Natomiast zgodnie z art. 7 pkt 5, przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy – z powodu opieki nad dzieckiem:

- a) w wieku do lat 4 - w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie – bez względu na liczbę dzieci - do 6 lat,
- b) na które ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny przysługuje zasiłek pielęgnacyjny - dodatkowo w granicach do 3 lat na każde dziecko;

W myśl art. 174 ust. 3 ww. przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Natomiast ust. 7 art. 174 stanowi, że do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku.

Ustęp 8 analizowanego przepisu stanowi zaś, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku według określonego w ustawie wzoru.

Wartość współczynnika, obliczonego na podstawie ust. 8, w zależności od płci, wieku ubezpieczonego oraz stażu ubezpieczeniowego w dniu 31 grudnia 1998 r., przedstawiona jest w tabeli, stanowiącej załącznik do ustawy (ust. 13).

Średnie trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy, co wynika z Komunikatu Prezesa Głównego Urzędu statystycznego w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn.

Kwestię ponownego ustalania kapitału początkowego reguluje art. 175 ust. 4 ustawy, zgodnie z którym ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114.

Na podstawie art. 114 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2018 r. poz. 1270 z późn. zm.), w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organu rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli: po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość.

Z cytowanego przepisu wynika, że warunkiem ponownego ustalenia prawa do świadczeń jest uzyskanie nowych dowodów lub ujawnienie okoliczności, które istniały przed wydaniem decyzji, a nie były znane organowi w chwili orzekania i mają wpływ na prawo do tych świadczeń lub ich wysokość /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 1999 r., II UKN 231/99 - OSNAPiUS 2000 nr 19 poz. 734; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2003 r. III UZP 5/03 - OSNAPiUS rok 2003, Nr 18, poz. 442/.

Zwrot "przedłożenie nowych dowodów" oznacza zgłoszenie każdego prawnie dopuszczalnego środka dowodowego, stanowiącego potwierdzenie okoliczności faktycznych istniejących przed wydaniem decyzji, a mających wpływ na powstanie prawa do świadczenia lub jego wysokość. Natomiast użyte w art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej pojęcie "ujawnienie okoliczności" oznacza powołanie się na fakty dotyczące ogółu wymagań formalnych i materialnych związanych z ustaleniem przez organ rentowy prawa do świadczenia lub wysokości świadczenia. Są to określone w przepisach prawa materialnego fakty warunkujące powstanie prawa do świadczenia lub jego wysokości np. staż pracy, wiek, niezdolność do pracy, ale także uchybienia przez organ rentowy normom prawa procesowego lub materialnego, wpływające potencjalnie na dokonanie ustaleń w sposób niezgodny z ukształtowaną z mocy prawa sytuacją prawną osoby zainteresowanej (tak m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lutego 2014 r., I UK 322/13, LEX nr 1444596 oraz Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 11 grudnia 2015 r., III AUa 1087/15, LEX nr 1979499).

Mając powyższe na uwadze należy podkreślić, że skoro przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte w oparciu o wniosek z art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, to obowiązkiem organu rentowego a następnie Sądu orzekającego, była w pierwszej kolejności ocena, czy wystąpiły określone w tym przepisie przesłanki umożliwiające merytoryczne rozpoznanie wniosku. Należało zatem ustalić i ocenić, czy wnioskodawczyni przedłożyła nowe dowody mogące mieć wpływ na zmianę poprzedniej decyzji, ewentualnie, czy ujawniły się takie okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mogły rzutować na przyznanie ubezpieczonej prawa do emerytury. Ocena, że przesłanki te nie były spełnione powinna prowadzić do odmowy ponownego ustalenia świadczenia przez organ rentowy oraz oddalenia odwołania przez Sąd, bez potrzeby merytorycznego zbadania wysokości świadczenia przysługującego ubezpieczonemu. Bez spełnienia przesłanek formalnych wniosku z art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, prowadzenie postępowania dotyczącego merytorycznej oceny wysokości świadczenia, jest bezcelowe i bezprzedmiotowe.

Bezspornym jest, że kwestia zaliczenia ubezpieczonej urlopu wychowawczego od 2 stycznia 1984 r. do 31 sierpnia 1986 r. była już przedmiotem rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Łodzi, który wyrokiem z dnia 14 maja 2018 r. w sprawie VIII U 183/18 przyjął do ustalenia wysokości kapitału początkowego I. R. okres opieki nad dzieckiem od 2 stycznia 1984 r. do 30 czerwca 1985 r. wskazując w uzasadnieniu, że na podstawie dokumentacji, przedstawionej przez zakład pracy, potwierdzono, że w okresie od 2 stycznia 1984 r. do 30 czerwca 1985 r. wnioskodawczyni przebywała na urlopie wychowawczym. Jednocześnie Sąd Okręgowy wskazał, że nie uwzględnił odwołania I. R. w pozostałym zakresie, dotyczącym przebywania na urlopie wychowawczym, tj. okresu od 1 lipca 1985 r. do 31 sierpnia 1986 r., bowiem wnioskodawczyni nie przedstawiła w sprawie dowodów, na poparcie swoich twierdzeń. Dostępna w sprawie

dokumentacja, dostarczona przez zakład pracy, również nie potwierdziła, aby wskazany powyżej okres, mógł zostać zaliczony do okresów nieskładkowych odwołującej.

Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie jest związany w/w prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w sprawie sygn. akt VIII U 183/18, zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. W myśl tego przepisu, orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby.

Dokonując wszechstronnej analizy zgromadzonego w sprawie materiału procesowego Sąd Okręgowy doszedł jednak do przekonania, że skarżąca w toku postępowania przed organem rentowym wywołanym ponownym złożeniem wniosku z dnia 20 lipca 2018 r. o ponowne ustalenie świadczenia, spełniła przesłanki wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury na zasadach określonych w art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Skarżąca wnosząc o ponowne przeliczenie emerytury i kapitału początkowego z uwzględnieniem okresu urlopu wychowawczego z powodu sprawowania opieki nad chorym dzieckiem urodzonym (...) przedłożyła bowiem nowe dowody, które nie były wcześniej znane ani organowi rentowemu ani Sądowi Okręgowemu w sprawie VIII U 183/18 tj. świadectwo pracy z 13 lipca 2018 r. wskazujące na przebywanie przez wnioskodawczynię na urlopie wychowawczym od 1 lipca 1982 r. do dnia 31 sierpnia 1986 r. z uwagi na sprawowanie opieki nad chorym dzieckiem M. R..

Mając to na uwadze, Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, obejmujące analizę dostępnej dokumentacji, związanej ze spornym okresem stażu pracy wnioskodawczyni.

Zgodnie z § 23 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412), jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy nieskładkowe jest zaświadczenie płatnika składek lub inny dokument właściwego organu. Natomiast zgodnie z ust. 2 dla celów udowodnienia okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5-7 ustawy, środkiem dowodowym są dokumenty, z tym że dla celów udowodnienia sprawowania opieki nad daną osobą środkiem dowodowym jest oświadczenie zainteresowanego złożone w formie pisemnej lub ustnej do protokołu.

W rozpoznawanej sprawie, spornym było w istocie zaliczenie do okresów nieskładkowych, okresu sprawowania opieki nad dzieckiem w czasie urlopu wychowawczego, tj. do 31 sierpnia 1986 r.

W toku niniejszego postępowania ustalono, że nowy dowód w postaci świadectwa pracy z dnia 13 lipca 2018 r. jednoznacznie wskazuje, że I. R. podczas zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w P. ul. (...) w okresie od 1 stycznia 1977 r. do 28 lutego 1991 r. korzystała z urlopu wychowawczego: od 1 lipca 1982 r. do 31 sierpnia 1986 r. udzielonego na chore dziecko M. R. urodzoną (...) - §16 rozporządzenie MPPISpr.S.. z dnia 31 maja 1974 r. (Dz.U. nr 21, poz. 127).

Nadto należy dodać, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej organu rentowego M. R. w oparciu o §16 rozporządzenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w sprawie zasiłków rodzinnych z dnia 31 maja 1974 r. (DZ. U. Mr 21, poz. 127 – obow. do 31 grudnia 1981 r.) została uznana za osobę wymagającą stałej opieki i pielęgnacji innej osoby do lipca 1988 r.

Zgodnie z §16 w/w rozporządzenia:

1. Zasiłek rodzinny przysługujący na dziecko w wieku do lat 16, które ze względu na stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny wymaga stałej opieki innej osoby, polegającej na konieczności pielęgnacji lub na systematycznym współdziałaniu w postępowaniu leczniczym i rehabilitacyjnym, zwiększa się o kwotę:

1) 500 zł miesięcznie - w przypadkach określonych w § 1 załącznika nr 2,

2) 800 zł miesięcznie - w przypadkach określonych w § 2 załącznika nr 2.

2. Zasiłek rodzinny przysługujący na dziecko, które ukończyło 16 rok życia, zwiększa się w myśl ust. 1:

- 1) do czasu ukończenia nauki, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25 lat życia, jeżeli przed 16 rokiem życia był na nie przyznany taki zasiłek i nadal odpowiada ono warunkom określonym w ust. 1 oraz kształci się w szkole, albo
- 2) bez względu na wiek, jeżeli zaliczone zostało do I lub II grupy inwalidów, z tym że zwiększenie o kwotę 800 zł następuje w razie zaliczenia do I grupy inwalidów z przyczyn określonych w § 2 załącznika nr 2.
3. Inwalidztwo, o którym mowa w ust. 2, ustala się na zasadach i w trybie określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.
4. Stany fizyczne, psychiczne i psychofizyczne, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 2.

Natomiast dowód wypłaty zasiłku pielęgnacyjnego na rzecz córki wnioskodawczyni wbrew twierdzeniom organu rentowego nie ma żadnego znaczenia dla uwzględnienia w/w spornego okresu urlopu wychowawczego skarżącej albowiem wykładnia językowa art. 7 pkt 5 lit. b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1383 ze zm.) nie pozostawia żadnych wątpliwości, że okresem nieskładkowym jest okres urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielanych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy z powodu opieki nad dzieckiem, na które ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny przysługuje zasiłek pielęgnacyjny, nie zaś rzeczywiste ustalenie uprawnień do takiego świadczenia, wyrażające się jego pobieraniem w tym czasie. Świadczy o tym w sposób wyraźny używane przez przepis sformułowanie o „przysługiwaniu zasiłku pielęgnacyjnego” na dziecko, co jest równoznaczne ze spełnieniem do niego warunków, a nie o „pobieraniu zasiłku”, co odpowiadałoby rzeczywistemu jego przyznaniu przez organ rentowy (por. wyrok SN z dnia 10 maja 2018 r., I UK 114/17, [legalis](#) nr numer (...)).

A zatem mając na względzie powyższe, w ocenie Sądu ubezpieczona wykazała w niniejszym postępowaniu, że przebywała na urlopie wychowawczym udzielonym na chore dziecko M. R. w całym spornym okresie od 2 stycznia 1984 r. do 31 sierpnia 1986 r.

Mając powyższe na uwadze odwołanie, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., sąd orzekł jak w sentencji.

K.K.-W.